

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın “Yaz Yağmuru” Hikâyesinde Su İmgesi¹

Merve Nur Kılıç²

Özet

İmge, algılanan nesnenin bilince yansıması olarak anlam kazanır. Duyuşun, bilinçte oluşan hayalini/görüntüsünü/imağını karşılar. Yazarların eserlerinde kullandıkları imgeler okurun tahayyül melekelerini harekete geçirerek edebî eserden alınan zevki artırırlar. Aynı zamanda edebî eseri anlam yönünden derinleştirerek metinlerin çok katmanlı yapılarını içerik bakımından beslerler. Türk Edebiyatı'nın güçlü bir kaleme sahip sanat adamlarından biri olan Ahmet Hamdi Tanpınar; şiirleri, hikâyeleri ve romanlarındaki imgelerle dikkat çekmektedir. Tanpınar'ın eserlerinde farklı türden imgelerin kullanımı ön plana çıkar. Su, bu anlamda Tanpınar'ın eserlerinde sıklıkla işlenen bir imgedir. Varlığın kaynağı olarak görülmesiyle kendisine büyük önem atfedilen su, destan ve mitoloji gibi ilk(s)el anlatılar başta olmak üzere edebiyatta yoğun biçimde üzerinde durulan bir kavramdır. Bu bildiride yazarların imge dünyasını zenginleştiren su, Ahmet Hamdi Tanpınar'ın “Yaz Yağmuru” hikâyesinde anlamlandırılmaya çalışılacaktır. Hikâye içerisindeki sular ve onların getirdikleri imgeler göz önünde bulundurulacaktır. Suyun getirdiği imgeler üzerine de düşünülecektir. Su ile birlikte yazarın parlak, şeffaf ve berrak şeylere olan ilgisi ve bunların “Yaz Yağmuru”ndaki kullanımları değerlendirilerek bir sonuca varılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İmge, Su imgesi, Yaz yağmuru, Ahmet Hamdi Tanpınar.

The Water Image in Tanpınar's "Summer Rain" Story

Abstract

The image is the imagination and image formed in consciousness by the reflection of the perceived object on consciousness. The images used in the works of the authors increase the pleasure taken from the literary work. While images affect the literary work in terms of meaning, it also gives a different perspective to the work. Ahmet Hamdi Tanpınar is one of the strongest artists of Turkish Literature. His poems, stories and novels attract attention. Even though there are different images in Tanpınar's works, one of the most prominent images is the image of water. Ahmet Hamdi Tanpınar comes to mind when the image of the water is considered in Turkish literature in the Republican period. Water is not only important because it is the source of being, but it is also frequently used in mythology and mythology. In this paper, the water enriching the image world of the authors will be tried to be interpreted through the Summer Rain story of Ahmet Hamdi Tanpınar. The water in the story and the images they bring will be taken into consideration. The images brought by the water will also be considered. Along with water, the author's interest in bright, transparent and clear things and their use in Summer Rain story will be evaluated and a conclusion will be made.

Keywords: Image, Water image, Summer rain, Ahmet Hamdi Tanpınar.

Giriş

İmge, bilincimizin dünyaya yansımasıdır. "İmgeyi, duygularımızla algıladıklarımızın dış dünyaya canlı bir şekilde aktarımı olarak tanımlamak mümkündür." (Karabulut, 2015: 66)

İmge, Latince *imago* kelimesinden gelir. (Karabulut, 2015: 66) Türkçede işaret etmek anlamındaki “im” kökünden geldiği belirtilen imge kelimesi (Koçak, 2005: 42) *Türkçe Sözlük*'te “hayal, izlenim, zihindeki tasarı, görünüm” gibi karşılıklarla tanımlanır (1988: 701).

İmge ile zihin her zaman bir bütün halindedir. Bu yüzden imgenin zihne bağlı olduğu düşünülmektedir. Mustafa Karabulut'a göre "İmge, herhangi bir varlık veya kavramın zihinde

¹ Erciyes Üniversitesi Edebiyat Fakültesi II. Dil ve Kültür Çalışmaları Öğrenci Sempozyumu'nda sunulmuş bildiridir.

² Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü 3.sınıf öğrencisi, Erciyes Üniversitesi, mrvnrklc@outlook.com.

yeniden anlamlandırılmasıdır. Bu hususta kişinin öznel duyuları ön plana çıkacaktır." (Karabulut, 2015: 606). İmgenin algılanması zihne bağlı olduğu kadar zihnin bireysel algıları ve birikimi ile doğrudan alakalıdır.

İmgenin kuruluşunda birbiriyle ilişkilendirilen iki ayrı gerçeklik arasındaki karşıtlığın/uzaklığın büyük oluşu, duygusal etki ve şiirselliğin yaratımında temel etmen olarak görülür (Koçak, 2005: 46). Çağrışım gücü sağlayarak anlamı derinleştiren ve metni düz anlamlı olmaktan kurtaran imgeler, muhayyileye seslenirler (Karabulut, 2015: 67). Yazar ve şairlerin eserlerinin etkisini arttırmak için kullandıkları imgeler çeşitlilik göstermektedir. Yine, her yazarın birikimlerine ve algılayışlarına göre şekillenen özgül imge dünyaları vardır. Bunun yanında yazarlar yine şahsi imge dünyaları içinde belirli imgeleri daha fazla ön plana çıkarırlar ve kullanırlar. Yazarlarla özdeşleşen bazı imgeler onların fikir ve sanat anlayışlarını anlamada kilit rol üstlenirler.

1.Su İmgesi

Su, insan hayatı için önemli bir varlıktır. "Su, var oluş kaynaklarından biri olması dolayısıyla insanoğlunun hayatını doğrudan ilgilendiren bir unsurdur." (Karabulut, 2015: 67) "Su gerçekten de ara unsurdur. Ateşle toprak arasında temel varlıkbilimsel dönüşümdür. Suyu adanmış varlık kendinden geçen bir varlıktır." (Bachelard, 2006: 13) . Kutsal bir varlık olarak kabul edilen su; edebî ve teolojik metinlerde 'aziz' ve 'hayat bahşeden' özellikleriyle yer alır (Eliade, 1992: 184). Suyun kutsallığının yanında bir de gücü vardır. Bu güç varlığın özü oluşundan da gelmektedir:

Güçlü bir su damlası bir dünya yaratmaya ve karanlığı bozmaya yeter. Gücün hayalini kurmak için derinlemesine imgenilmiş bir damladan başka şeye ihtiyaç yoktur. Böylesine devingenleşen su bir tohumdur; yaşama tükenmek bilmez bir ilerleme kazandırır. (Bachelard, 2006: 17)

Dolayısıyla su varlığın temelidir. Suyun bu işlevine kutsal kitaplarda da rastlanır. *Kur'an-ı Kerim*'de su yaratılış unsuru olarak şu şekilde anılır: "İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken, bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?" (Kur'an-ı Kerim, Enbiyâ Sûresi/ 30)

O, gökten su indirendir. İşte biz onunla her türlü bitkiyi çıkarıp onlardan yeşillik meydana getirir ve o yeşil bitkilerden, üst üste binmiş taneler, -hurma ağacının tomurcuğunda da aşağıya sarkmış salkımlar- üzüm bahçeleri, zeytin ve nar çıkarırız: (Her biri) birbirine benzer ve (her biri) birbirinden farklı. Bunların meyvesine, bir meye verdiği zaman, bir de olgunlaştığı zaman bakın. Şüphesiz bunda inanan bir topluluk için (Allah'ın varlığını gösteren) ibretler vardır. (Kur'an-ı Kerim, En'âm Sûresi/ 99)

Suyun hayatın kaynağı olması yönü destan, efsane ve mitolojik anlatılarda da görülür. Yaratılış metinleri de hayat başlangıcı olarak suyu işaret ederler (Karabulut, 2015: 67).

2.Ahmet Hamdi Tanpınar'da Su İmgesi

Ahmet Hamdi Tanpınar Türk Edebiyatı'nın muhayyilesi geniş yazarlarından biridir.

“Antalyalı Genç Kıza Mektup”ta kendisini etkileyen denizden yani sudan şöyle bahseder:

Denizin iki manzarası beni çıldırtırdı. Biri bu kayalıkların sahile bakan bir yerinde sabah ve akşam saatlerinde durgun denizin ışıkla ve dipteki taş ve yosunlarla aldığı manzaradır. Bu kayalarda beni mesut eden şeylerden biri de yine sakin saatlerde kovuklara suyun dolup boşalmasıydı. Bir de öğle saatlerinde güneş vuran suyun elmas bir havuz gibi genişlemesi. Bunlar benim muhayyilem için büyük mânâları olan şeylerdi. Bu ancak büyülenme kelimesiyle anlatılabilecek bir haddir. Fakat galiba bu da yetmez; hakikat şu ki, üzerimde bir türlü çözemediğim bir sır, gelecek zamana ait bir ders tesiri yapıyorlardı. (Kaplan, 1983: 256)

Tanpınar'ın bu sözlerinde suyun onun muhayyilesinde önemli bir yeri olduğu ve onun zihnindeki suyun ışık ile birleştiği görülür. Bu duruma işaret eden Mehmet Kaplan *Tanpınar'ın Şiir Dünyası* adlı çalışmasında su imgesinin Tanpınar'daki yerine dikkat çeker: "Tanpınar'ın denizde hoşuna giden, Yahya Kemal gibi sonsuzluk, yahut suyun uğultulu çalkantısı değildir. Suların çoğalttığı ışıklar ve onların içinde uyandırdığı hayallerdir. Üstelik bu hayaller suyun mahiyetine yabancısıdır." (Kaplan, 1983: 133) Tanpınar'ın hayal dünyasında önemli yer tutan su ve suya bağlı imgeler ışık, boşluk, uzam gibi yan imgelerle birleşerek (Gürbilek, 2016: 109) yazarın his ve ifade dünyasının temel yapısını oluştururlar.

Yöntem

Bu çalışmadaki amaç, imgelem dünyası zengin bir yazara yakından bakmak ve onu anlamaya çalışmaktır. Tanpınar'ın hikâyelerinin bir araya getirildiği *Hikâyeler* kitabında bulunan “Yaz Yağmuru” hikâyesinde yazarın kullandığı su imgesi dikkat çekicidir. Bu sebeple Tanpınar'ın imgelem dünyasını anlayabilmek adına hikâye su imgesi etrafında incelenecektir.

Bulgular

Tanpınar'ın "Yaz Yağmuru" hikâyesinde su farklı anlamları çağrıştıran bir imge olarak kullanılmıştır. Hikâyenin odak noktasında, olayların içerisinde hep su vardır. Geliş, gidiş, doğum, ölüm hep su ile olur. Kahramanlar su ile var olmuş ve yine su ile yok olmuşlardır. Hikâye, esas kahraman Sabri'nin bir kadın ile karşılaşması ile başlar:

Kapıdan girip de genç kadını bardaktan boşanırcasına yağın yağmurun altında, bir eli bahçenin ortasındaki kurumuş palmiyenin gövdesine dayalı, yüzünde her şeyden habersiz, çok mesut bir gülümseme, âdeta onu okşar görünce hakikaten şaşırıp ve kendi kendine güldü. (Tanpınar, 2018: 149)

Adı bilinmeyen bu kadın Sabri'nin hayatına ve hikâyeye yağmur ile yani suyla gelmiştir. Bir nevi su onu var etmiştir. Bu kadın yağmurdan korunmak için bir evinin bahçesine sığındığında evin sahibi yani Sabri ile karşılaşır ve yağmur dinene kadar eve davet edilir. Sabri ise "Bu yağmurlu yaz sabahında konuşacak bir insan bulduğuna memnundu." (Tanpınar, 2018: 150) Kadın hikâyede su ile o kadar bütünleştirilmiştir ki Sabri'ye onun gülümseyişi bile

suyu hatırlatır. "Kadın koyu kestane renkli gözleriyle ona gülümsedi. Sabri bir lahza berrak bir pınarda yıkandığını sandı." (Tanpınar, 2018: 151) Bu cümle, kadın ve suyun özdeşleştirildiğinin ve suyun dişiliğinin en önemli kanıtlarından birisidir. Su, imgesel olarak kadınla bir tutulmuştur. Arı oluşu kadını hatırlatmaktadır. Yaratıcı oluşu ve kadının birleşimiyle de anneyi anımsatır. Bu yönüyle baktığımızda da su aynı zamanda süttür. "Her suyun bir süt olduğunu söylememiz gerekecek. Daha kesin bir biçimde söyleyecek olursak, her mutlu içecek bir anne süttür." (Bachelard, 2005: 132) "Her sıvı bir sudur; ardından, her su bir süttür." (Bachelard, 2005:133) Suyun dişilik yönü yalnızca bununla sınırlı değildir.

Her insanın yaşamında ya da en azından her insanın düşlenen yaşamında ikinci kadın ortaya çıkar: sevgili ya da eş. İkinci kadın da doğaya yansıtılacaktır. Ana-görünümü yanında kadın-görünümü yer alacaktır. Kuşkusuz iki yansıyan doğa da birbirinin içine geçecek ya da birbirini kapsayacaktır. (Bachelard, 2005: 142)

Bir diğer kanıt ise Sabri'nin kadına yağmurla bütünleştiği şu sözlerdir: "O geçici bir yaz yağmuru, bir aydınlık fırtınası idi." (Tanpınar; 2018: 170) Sabri, su ile gelen kadına yaraşır bir isim de bulmuştur: " Yaz yağmuru hakikaten üzülmüş gibi onu dinliyordu." Artık kadının adı Yaz Yağmuru'dur. Su, öylesine kadınla özdeşleşmiştir ki kadın kendisini sudan ayırmaz ve Sabri'ye "Su, benim asıl unsurumdur." (Tanpınar, 2018: 186) der. Sabri bu cümleye katılır. Çünkü kadın "Her kıvılcığında, başka türlü ve en zarif şekilde değişiyordu. Onu seyredirken bir deniz masalı okuduğunu sanıyordu." (Tanpınar, 2018: 188)

Derin ve dinlendirici olan su (Tanpınar, 2018: 174) aynı zamanda kadını da etkilemektedir. "Vapura yetişeyim derken yağmura yakalandım. Çocukluğumdan beri yaz yağmurunu severim. Nedense birdenbire iradesizleşir, hep bahçede iyice ıslanayım diye dolaşırdım." (Tanpınar; 2018: 154) Hikâyede varlığını sürekli hissettiren su bir noktada yine kendisiyle buluşur. " Deniz âdeta görünmüyordu. Sadece sağnağın yer yer aydınlık atkısı arkasında, sanki daha altta sık bir örgü gibi boz bir yığın ara sıra açılıp kapanıyordu. Bu, suyun suya hücumu idi." (Tanpınar, 2018: 155)

Kadın ve varlık unsuru olarak görülen su ölüm ve yok oluş olarak da görülür. Kadın kocasıyla su vasıtasıyla tanışmıştır. Başlangıcı getiren su aynı zamanda kadına ölümü de getirir. Kocası onu suda boğmak ister.

Hatta bir defa öldürmek bile istedi. Denizde beraberce yüzüyorduk. Ben yüzmeyi çok severim. O da iyi yüzer. Zaten bu yüzden tanışmıştık. Bir gün suda şakalaşıyorduk. Birdenbire omuzlarımdan beni suya iyice batırdı ve suda tutmak ister gibi elleriyle abandı. Güç belâ kurtuldum. Soğukkanlılığım sayesinde... Yoksa çoktan gitmiştim. (Tanpınar, 2018: 159)

Su aynı zamanda gidişi de getirir. Su ile gelen kadın yine su ile gider. Sabri'nin gitmesini istememesi üzerine gelişi gibi gidişi de yağmura bağlıymış gibi " -Anlamıyor musunuz?.. dedi. 'Yağmur bitti. Zaten çok yorgunum.' " (Tanpınar, 2018: 168) Su ölümü yalnız kadın ile

Kılıç, M., N.

değil kadının teyzesi ile de getirir. Suyu varlığının temel unsuru sayan kadın çocukluğundan beri teyzesine çok benzetilmektedir. Hatta evin kalfası kadına, teyzesinin kıyafetlerini giydirir ve onun hareketlerini taklit etmesini ister. Bu durum öyle bir hal alır ki kadın artık teyzesini ikinci benliği olarak algılar: "Hem küçük bir kız hem o idim ve bu başkası her lahza hayatıma müdahale ediyor, beni içimden değiştiriyor, idare ediyordu. Her lahza yanımda idi. Korkunç bir şeydi bu..." (Tanpınar, 2018: 199) Kadının benliğinin bir parçası olan teyzesi boğularak ölür. Kadının teyzesi "Bir gece kayıkhanelen kayığı çıkararak gitmiş, üç gün sonra ölüsünü getirmişlerdi. Hâlbuki o hafta nikâhı olacakmış. Niçin bunu yapmış bunu hiç kimse bilmiyordu." (Tanpınar, 2018: 197) Onun sayesinde su ölüm olarak karşımıza çıkar. Suyun kadın, var oluş ve yok oluş şeklinde karşımıza çıktığı bu hikâye suyla gelen Yaz Yağmuru'nun yine su ile gidişiyile tamamlanır. Su ile gelen su ile gider ve böylece suyun döngüsü tamamlanmış olur.

Tartışma

Su, imge dünyasını zenginleştiren unsurlardan birisidir. Anâsır-ı erbaa yani doğanın dört temel unsurundan biri olan su, insanın zihninde pek çok anlamı çağrıştırdığı için edebî eserlerde kullanılan önemli bir imgedir. Mircea Eliade *İmgeler ve Simgeler* kitabında suyun doğum ve yaratıcı özelliği ile ilgili şunları demiştir: "Suyla temas her zaman bir yeniden doğumu içermektedir; çünkü bir yandan çözülmenin arkasından bir "yeni doğum" gelmekte, öte yandan da suya dalma üretken kılmakta ve hayat potansiyelini artırmaktadır." (Eliade, 1992: 182) Suyun getirdiği doğum farklı şekillerde düşünülebilir. Evrenin, insanın, doğanın doğumu suya bağlanabileceği gibi Tanpınar'ın "Yaz Yağmuru" hikâyesinde olduğu gibi, bir kadın bir adama suyla, suyun olduğu bir gün gelebilir. Veya aynı kadın, suda ölmekten kurtulduğunda yeniden doğabilir. Bu onun ikinci doğumudur. Kadın doğurganlığı ile aynı zamanda sudur. Hikâyede de su ile gelen kadın, su ile bütündür, beraberdir. Deniz onun yok olmak üzere olduğu ve tekrar doğduğu yerdir. Sudaki kadın da suyun çağrıştırdığı imgelerdendir. "Suya giren kadın, suları hareket ettirerek kendi imgesini de bozar. Suya giren kendini yansıtamaz. Öyleyse imgelemin gerçeğin yerini doldurması gerekir. Dolayısıyla imgelem burada bir arzuyu yerine getirir.... Sudan çıkan varlık yavaş yavaş maddeleşen bir yansımadır: Bir varlık olmadan önce bir imgedir, bir imge olmadan önce bir arzudur." (Bachelard, 2006: 44-45) Dolayısıyla önce bir arzu sonra bir imge olan kadın sudan çıktığında bir varlık kazanır. Su onu doğurmuş, var etmiştir.

Su, doğum olduğu kadar zıttını yani ölümü de içinde barındırır. Bu aslında onun döngüsünü de tamamlar. Su doğurduğunu öldürebilir ve suyla gelen hayatlar yine suyla son bulabilir. Su ölümle birlikte acıyı da içinde barındırır. Su ile gelenin su ile gidebilmesi varlığın su ile yok

edilebileceğini düşündürür. "Suyun ölümü toprağın ölümünden daha çok düşlenir: Suyun acısı sonsuzdur." (Bachelard, 2006: 13) Suyun getirdiği ölüm onun şiddetinin göstergesidir:

Öncelikle su, şiddeti içinde kendine özgü bir öfkeye bürünür ya da başka bir deyişle, su kolaylıkla bir *öfke türü*'nün tüm ruhsal niteliklerini kendinde toplar. İnsan bu öfkeyi bir çırpıda bastırabiliyor olmakla gururlanır. Şiddetli su da böylelikle hemen şiddet uygulanan suya dönüşür. İnsanla dalgalar arasında birbirini kötölemeye yönelik bir düello başlar. Su kin tutar, cinsiyet değiştirir. Kötülük yapmak istediği için artık eril nitelik kazanır. İşte unsurun bağrındaki bir ikili karşıtlığın yeni bir tarzda fethi, maddesel imgelemin bir unsurunun ilk değerinin yeni göstergesi! (Bachelard, 2006: 22)

Dişil özelliği ile doğumu ve varlığı getiren su, şiddeti ve ölümü getirmesiyle eril bir kimliğe bürünür. "Yaz Yağmuru" hikâyesinde de ölümü getiren su erkek ile gelir. Yaz Yağmuru'nun kocası onu suda boğmak istemiştir. Erilleşmiş su ve erkeğin şiddetiyle karşılaşan kadın, soğukkanlılığı ile kurtulsa bile bu olay aklıdadır. "Su böylelikle ölmeye davettir; temel maddesel sığınaklardan birine kavuşmamızı sağlayan özel bir ölüme davettir." (Bachelard, 2006: 67) Sabri kadının suda korkudan kasılan yüzünü gördüğünde ona kocasını hatırlayıp hatırlamadığını sorar ama kadın anlattığı o olayın yalan olduğunu söyler. (Tanpınar, 2018: 189) Yine de kadının bu söylemi kesinlik taşımamaktadır. Sabri'nin de düşündüğü gibi kadının yalanı kuşku uyandırıcıdır. (Tanpınar, 2018: 177). Yine, Yaz Yağmuru'nun teyzesi hayatına denizde son verir. Ölüm bu defa sudaki varlığını gösterir. "Ölü sular durgun sular olduğuna göre hareketsiz sular ölüleri çağırıştırır." der Bachelard (2006: 77). Ama ölüm bu hikâyede denizle gelmiştir. Çünkü "Su güzelliği ve bağlılığı içeren ölümün maddesidir." (Bachelard, 2006: 79)

Sonuç

Farklı kaynaklardan beslenerek kendi 'ben'ini, kimliğini ve yaratıcı muhayyilesini eserlerine yansıtan Ahmet Hamdi Tanpınar, imge kullanımını açısından çok etkin bir yazardır. Su, bütün eserlerinde aynı yoğunlukta ön plana çıkmasa da Tanpınar sıklıkla kullandığı imgelerden biridir. Yazın yağmurlu bir günde yolları birleşen Sabri ile Yaz Yağmuru'nun yaşadıklarının anlatıldığı "Yaz Yağmuru" hikâyesinde Tanpınar okuyucusuna suyu çağrışımın değişik cepheleri ve imgelem dünyasının zenginliği ile vermiştir. Varoluşu, yok oluşu ve kadın başta olmak üzere su imgesinin Tanpınar poetikasının ana meselelerini üzerinde toplayan önemli bir hareket noktası olduğu görülmektedir.

Kaynakça

Bachelard, G. (2006): *Su ve Düşler*, Çev. Olcay Kunal, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Eliade, M. (1992): *İmgeler ve Simgeler*, Çev. Mehmet Ali Kılıçbay, Ankara: Doğu Batı Yayınları.

Gürbilek, N. (2016) *Kör Ayna, Kayıp Şark*, İstanbul: Metis Yayınları.

Kılıç, M., N.

Kaplan, M. (1983): *Tanpınar'ın Şiir Dünyası*, İstanbul: Dergâh Yayınları.

Karabulut, M. (2015): “İmge ve Cumhuriyet Dönemi Türk Şiirinde ‘Su’ İmgesi”, *Journal of Turkish Language and Literature*, 1: 2, 65-84.

Karabulut, M. (2015): “İmge Kavramı ve Necip Fazıl Kısakürek'in Şiirlerinde İmge”, *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Liteature and History of Turkish or Turkic*, 10: 4, 603-618.

Koçak, O. (1995): *İmgenin Halleri*, İstanbul: Metis Yayınları.

Kur'an-ı Kerim, Enbiyâ Sûresi/30; En'âm Sûresi/99

Tanpınar, A.H. (2018): *Hikâyeler*, İstanbul: Dergâh Yayınları

Türkçe Sözlük, (1988): Ankara: TDK yayınları

Extended Abstract

Image is the reflection of the concepts or objects that we perceive in the outside world in our consciousness. The image, which becomes a picture formed in our minds by the combination of our perceptions and emotions, comes from the Latin word *imago*. (Karabulut, 66) In Latin, the word *imago*, which means an image, is based on the image of the image. . Orhan Koçak says about the image: " The image is an autonomy against outside world, a product or an expression of a desire, an internal drive or a subjective power (imagination) " (Koçak, 2005: 45) The image that the writers and poets use to draw a picture in the minds of their readers and to increase the effect of their works vary. At the same time, each author has an image world of his own. This world is shaped according to the accumulation and perception of the authors. Therefore, this difference in the image world of the authors causes the same image to appear in various ways. In addition, according to the image world, the authors give more importance to certain images and use them. In fact, an image might integrate with a writer. Water is the essence of life and concern for mankind for centuries. . "A strong drop of water is enough to create a world and disrupt the darkness. There is no need for anything other than a deeply imprinted drop to dream of power. (Bachelard, 2006: 17) Therefore, such a dynamic water is its seed. The direction of water as a source of life is also seen in epic, myth and mythological narratives. "In the Epic of Creation, there is an infinite sea, where there is no heaven. While Ak-Ana is giving inspiration to Ülgen to create everywhere is covered by the sea." (Karabulut, 67) Ahmet Hamdi Tanpınar is one of the Turkish writers who has a broad imaginary world. Water is one of the factors that develop the imagination. Tanpınar mentions the sea that affects him: Two views of the sea made me crazy. One of these rocks is a view of the calm sea in the morning and evening with light and stones and algae at the bottom. One of the things that kept me happy in these rocks was that the water filled and emptied into the caverns during calm hours. And the water that hits the sun at noon expands like a diamond pool. These were things that meant a lot to my imagination. This is a limit that can only be described with the word fascination. But I guess that's not enough; the truth is, they were making a secret, a lesson of the future, that I couldn't solve" (Kaplan, 256) In his words, it is seen that water has a significant effect on his imagination and that water in his mind is united with light. In the story of Tanpınar's Summer Rain, water is used as an image that evokes different meanings. At the focal point of the story, there is always water in the events. Arrival, departure, birth, death are always with water. The heroes existed with water and disappeared again with water. The story begins with Sabri's encounter with a woman. "When he entered from the door, he saw the young woman who was under the pouring rain and was unaware of anything, smiling. He was surprised and smiled." (Tanpınar, 2018: 149) Sabri was delighted that he had found a person to talk on this rainy summer morning. (Tanpınar, 2018: 150) The woman is so integrated in the story with water. Even her smile reminds Sabri the water. "She

smiled at him with dark, chestnut-colored eyes. Sabri thought a cabbage was being washed in a clear spring." (Tanpınar, 2018: 151) This sentence is one of the most important evidence of the identification of women and water and the femininity of water. Water is imaginatively held with the woman. Sabri also found a worthy name for the woman who came with the rain. "The summer rain was listening to him as if he were truly sad." Now the woman's name is Summer Rain. Water has become so synonymous with women that the woman does not separate himself from the water and she said "The water is my main element" to Sabri. (Tanpınar, 2018: 186). Sabri joins this sentence because "Every time that she moved, it changed in a different and elegant way. He thought that he was reading a marine tale while watching her." (Tanpınar, 2018: 188) Water, seen as a woman and an asset, is also seen as death and extinction. The woman met her husband with the water. Water that brings the beginning also brings death to women. Her husband wants her to drown. "He even asked me once to kill. We were swimming together in the sea. I love to swim. He swims well. That's why we met. One day we were joking in the water. He suddenly dashed me in the water and immersed me in the water with his hands." I'm gone too long."(Tanpınar, 2018: 159) The woman who counts the water as the main element of her existence is very similar to her aunt since she was a child. The housekeeper even dresses the woman in her aunt's clothes and asks her to mimic her movements. This situation becomes so that the woman now perceives her aunt as her second self. "I was both a little girl and this person interfered in my every life, changing me from inside, managing me. Every time was next to me. That was a terrible thing." (Tanpınar, 2018: 199) he drowns. One part of the woman, her aunt, went away one night, taking the boat out of the boathouse, and three days later her death body was brought. However, that week she was going to have a wedding. No one knew why she had done that." (Tanpınar, 2018: 197) Thanks to him, water appears as death. The birth of water can be considered in different ways. The birth of the universe, the human being and nature can be connected to water, or a woman can come to a man with water and when there is water, as in the story of Tanpınar's Summer Rain. Or the same woman is reborn when she gets rid of death in the water. This is his second birth. The woman is also water with fertility. The woman who comes with water in the story is together with the water. Ahmet Hamdi Tanpınar is one of the writers who successfully used the image of water "Tanpınar enriches the basic concepts of beauty, dream, death, imagination and time with its widespread imagery and reveals deep and philosophical thoughts with submerged and radical images." (Şahin, 409) In the Summer Rain story, the story of Sabri and Summer Rain is given to the readers of the summer rain. The water is given by the richness of the imagination world. The water image can also be searched in Tanpınar's poems, novels and other stories. In addition, the use of the water image in the stories of other authors might also be searched.